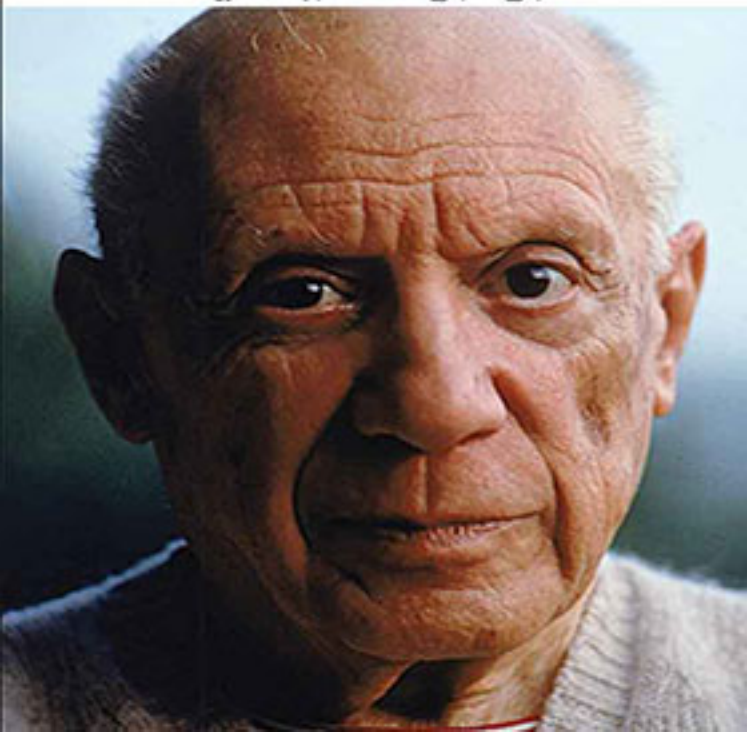

စာအုပ်အသစ်

ငြိမ်းချမ်းရေးအနုပညာရှင် ပါဘာဂိုဝိကာဆို

မျိုးမင်းရန်အောင် - မြန်မာပြန်

မာတိကာ

- ပါဘလိုပီကာဆို ဘယ်သူလဲ	၁
၁။ ပီကာဆိုရဲ့ ငယ်ဘဝ	၇
၂။ လူငယ်ပန်းချီပညာရှင်	၁၆
၃။ ပါရီရွှေမြို့တော်ရဲ့ဘဝ	၂၃
၄။ ပါဘလိုရဲ့ အံ့ဩတုန်လှုပ်ဖွယ် ပန်းချီကားများ	၃၅
၅။ ဆန်းသစ်တာတစ်စုံတစ်ခု	၄၄
၆။ ချစ်ရေယာဉ်ကြောမှာ ဝဲလယ်ဝဲလယ်	၅၀
၇။ စစ်နဲ့ငြိမ်းချမ်းရေး	၇၂
၈။ အိုးပုတ်၊ ချိုးရုပ်နဲ့ ကလေးကစားစရာများ	၈၁
၉။ သေသည့်တိုင် အလုပ်လုပ်သွားသူ	၈၉

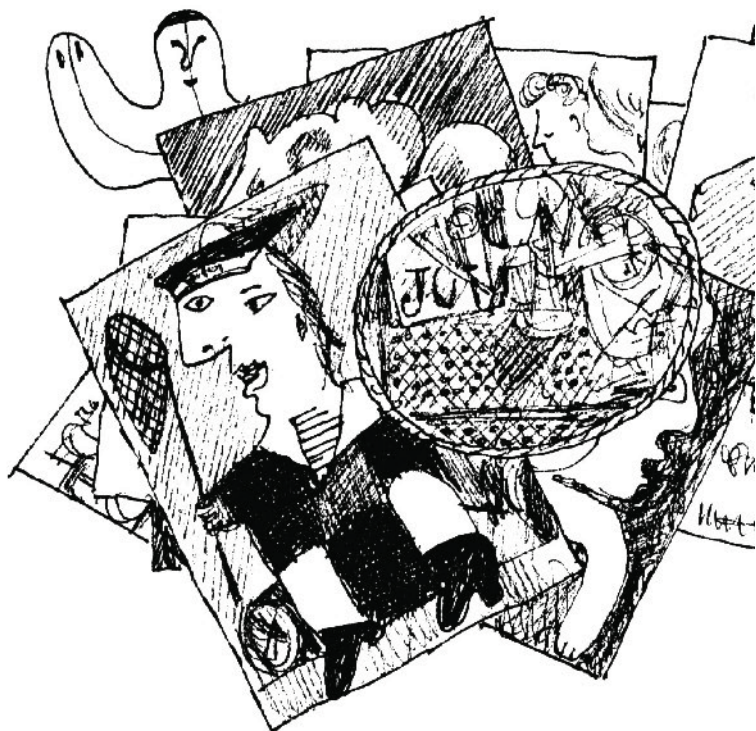
ပါဘလိုပီကာဆို ဘယ်သူလဲ

ခေတ်သစ်ပန်းချီ (Modern art) အကြောင်း ရေးကြ သားကြ၊ ပြောကြ ဆိုကြမယ်ကြံရင် ပါဘလိုပီကာဆိုရဲ့ နာမည်ဟာ သင့်ခေါင်းထဲကို ပထမဆုံး ဝင်လာဖွယ်ရှိပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ကနေ့ခေတ် ပန်းချီလောကဟာ လည်း ပီကာဆိုသာ မပေါ်ထွန်းခဲ့ဘူးဆိုရင် တစ်မျိုးတစ်မည် ပြောင်းလဲသွားစရာ ရှိပါတယ်။ (မပြည့်စုံဘဲ ယုတ်လျော့တဲ့ ပြောင်းလဲမှုပါ။)

ပါဘလိုပီကာဆိုရဲ့ ဘဝသက်တမ်းဟာ အလွန်ရှည်လျားပြီး စိတ်ဝင်စားဖို့လည်း ကောင်းပါတယ်။ (လူမှုဘဝရော၊ အနုပညာဘဝကိုပါ ဆိုလိုတာပါ။)

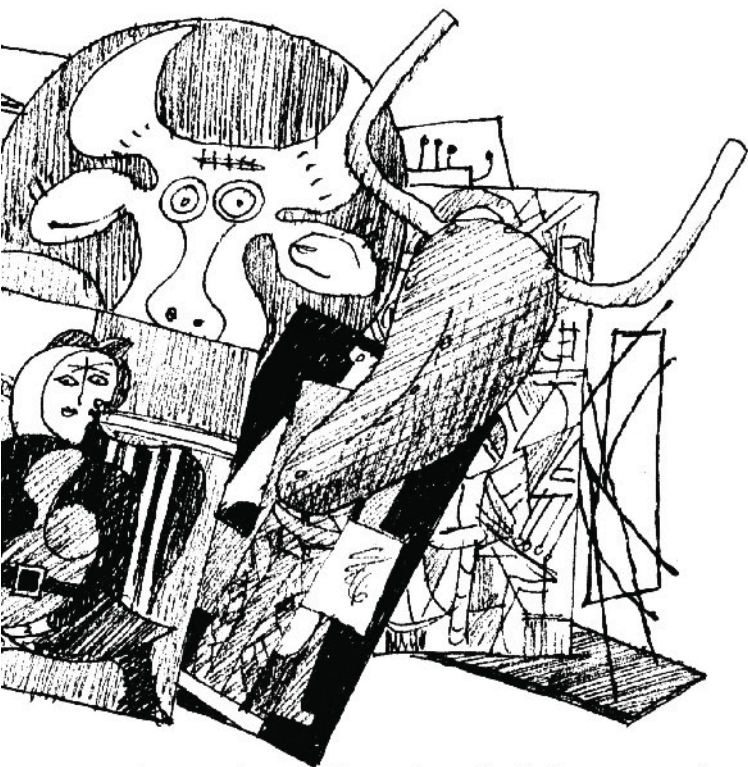
ပီကာဆိုဟာ အလွန်မတန် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ ပထမနဲ့ ဒုတိယ

ကမ္ဘာစစ်ကြီးနှစ်ခုလုံးကို ဖြတ်သန်းခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် သူ့သက်တမ်းမှာ လျှပ်စစ်မီးကို တီထွင်နိုင်တာ၊ တယ်လီဖုန်းပေါ်လာတာ၊ ရေဒီယိုနဲ့ရုပ်သံကို တီထွင်နိုင်တာ၊ ရုပ်ရှင်ပေါ်လာတာ၊ မော်တော်ကားနဲ့ လေယာဉ်ပျံကို တီထွင်နိုင်တာ... အကုန်လုံးကို မိခဲ့ပါတယ်။

ကမ္ဘာကြီး ပြောင်းလဲလာတာနဲ့အမျှ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း လိုက်ပြီး ပြောင်းလဲလာနိုင်ခဲ့တဲ့ အနုပညာရှင်ကြီးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ပီကာဆိုဟာ အနုပညာအားလုံး (ပန်းချီ၊ ပန်းပု၊ ပိုစတာ စသည်) ဖန်တီးနိုင်သူဖြစ်ပြီး အနုပညာလက်ရာအမြောက်အမြားကိုလည်း တီထွင် ဖန်တီးခဲ့စားရေးဆွဲ ထုလုပ်နိုင်စွမ်းရှိသူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုဖန်တီးနိုင် အောင်လည်း ပီကာဆိုဟာ နှစ်ပေါင်း ၈၀ ကျော် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကြိုးကြိုး စားစားနဲ့ ရေးဆွဲထုလုပ်ခဲ့တာ လည်းဖြစ်ပါတယ်။

တချို့အကဲခတ်တွေအပြောအရ ပီကာဆို ဖန်တီးရေးဆွဲ ထုလုပ်ခဲ့တဲ့ အနုပညာလက်ရာပေါင်းဟာ ၅၀,၀၀၀ အထိတောင် ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။ တကယ့်ကို မယုံနိုင်လောက်တဲ့ ထကြွလုံ့လရှိမှုနဲ့ အားစိုက်မှုများ ရှိမှသာ ဒီလိုအနုပညာလက်ရာအမြောက်အမြားကို အမွေအဖြစ် ချန်ရစ်နိုင်ခဲ့မှာပါ။ အရေအတွက်တင်လားဆိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အရည်အချင်းအရလည်း အဆင့်အတန်းမြင့်တဲ့ အနုပညာလက်ရာများကို ဆရာကြီး ချန်ရစ်ခဲ့တာလည်းဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာကြီး ခံစားရေးဆွဲထုလုပ်ခဲ့တဲ့ အနုပညာလက်ရာတွေထဲမှာ ပန်းချီကားတွေ ပါပါတယ်။ ပုံစံတမျှလည်း ပါပါတယ်။ ပန်းပုလက်ရာတွေလည်း ပါဝင်ပါတယ်။ ပန်းပုဆိုရာမှာ ကျောက်တုံးပေါ်မှာထုတဲ့ လက်ရာများသာမကဘဲ သတ္တုနဲ့ ထုလုပ်တဲ့ ပန်းပုလက်ရာများလည်း ပါဝင်ပါတယ်။

Ceramic ခေါ်တဲ့ ကြွေထည်။ မြေထည်နဲ့ထုလုပ်တဲ့ ပန်းပုလက်ရာများကိုလည်း အမွေအနှစ်အဖြစ် ဆရာကြီး ချန်ထားခဲ့ပါတယ်။ ပုံကြမ်းကားချပ်တွေလည်း ပါဝင်ပါတယ်။ ဒါတွေအားလုံးကို ဆရာကြီး ခံစားရေးဆွဲထုလုပ်ခဲ့တာမို့ တခြားနောက်ထပ်အနုပညာလက်ရာတွေဘက်ကို မလှည့်နိုင်တော့ဘူးလားလို့ မထင်လိုက်ကြပါနဲ့။

ပန်းချီ၊ ပန်းပုအနုပညာနဲ့ ပုံကြမ်းအမြောက်အမြားကို ရေးဆွဲထုလုပ်ခဲ့တဲ့အပြင် စာတွေ၊ ကဗျာတွေလည်း ရေးခဲ့ပါသေးတယ်။ မင်နှိပ်ပုံ၊ မင်နှိပ်ဒီဇိုင်းတွေလည်း ရေးဆွဲခဲ့ပါသေးတယ်။ ဇာတ်ခုံအဆင်အပြင်တွေလည်း အစွမ်းပြခဲ့ပါသေးတယ်။ အခမ်းအနားဝတ်စုံ၊ ဇာတ်ဝတ်ဇာတ်စားတွေကိုလည်း ဒီဇိုင်းရေးဆွဲ ဖန်တီးပေးခဲ့ပါသေးတယ်။ ဆရာကြီးပီကာဆိုရဲ့ အနုပညာလက်ရာတွေကတော့ စုံမှစုံလို့ ဆိုရပါမယ်။

အဲဒီအနုပညာလက်ရာများအပြင် ဆရာကြီး နောက်ထပ် ရေးဆွဲခဲ့တဲ့ အနုပညာအမျိုးအစားတစ်ခုကတော့ Collages ဖြစ်ပါတယ်။ Collages ဆိုတာ ဆေးတွေ၊ စုတ်တံတွေနဲ့ ရေးဆွဲခြယ်သရတဲ့ ပန်းချီအနုပညာမျိုးမဟုတ်ဘဲ စက္ကူ၊ အဝတ်စ၊ ဓာတ်ပုံ စတာတွေကို ဖြတ်ညှပ်ကပ်ပြီး ပုံဖော်တဲ့ အနုပညာပါ။

ဆရာကြီးဟာ အသစ်အဆန်းတွေ ဖန်တီးဖို့ အမြဲစဉ်းစားနေလေ့ရှိသူပါ။ (အသစ်အဆန်းတွေ တီထွင်ဖန်တီးတယ်ဆိုရာမှာ မည်ကာမတ္တဖန်တီးရေးဆွဲတာမျိုးမဟုတ်ဘဲ) လက်ရာမြောက် ကျွမ်းကျင်စွာနဲ့ တီထွင်ဖန်တီးလေ့ရှိသူဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုတီထွင် ဖန်တီးရင်းနဲ့ အဲဒီအနုပညာမှာ သူ့မူ သူ့ဟန် သူ့လက်ရာရယ်လို့ ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်လာခဲ့ပြီဆိုရင် နောက်ထပ် အနုပညာတစ်မျိုးကို ပြောင်းပြီး ဖန်တီးရေးဆွဲထုလုပ်ပြန်ပါတယ်။ ဥပမာ- ပန်းပုထု နေရာကနေ ပိုစတာတွေဘက်ပြောင်းပြီး ရေးဆွဲတာမျိုး စသည်ဖြင့်ပေါ့။ အဲဒီလိုပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းရဲ့ ရလဒ်ကတော့ သူ့ရဲ့ အနုပညာလက်ရာဟာ ဘယ်ပန်းချီပန်းပုအနုပညာရှင်ကြီးများထက်မဆို ပိုပြီးတီထွင်ဖန်တီးပြောင်းလဲမှုသဘော သက်ဝင်နေတာပါပဲ။

တခြားတစ်ပါးသော အနုပညာရှင်များနဲ့မတူတဲ့ အချက်တစ်ခု ပီကာဆိုထံမှာ ရှိပါသေးတယ်။ အဲဒါကတော့ အနုပညာသမားတစ်ဦးအနေနဲ့

သူဟာ တော်တော်လေး မြန်မြန်ဆန်ဆန် အောင်မြင်မှုရလာခြင်းပါပဲ။ တခြား ပန်းချီဆရာတွေလို အောင်မြင်မှုရလာဖို့ ဆယ်လေးငါးနှစ် စောင့်ဆိုင်းရတာ မျိုး သူ့မှာ မရှိခဲ့ပါဘူး။ သူဟာ လူတွေရဲ့အာရုံကို ဘယ်လို ဖမ်းစားရမယ် ဆိုတာကိုလည်း အမြဲကို သိနားလည်နေသူပါ။ ဘယ်လောက်တောင် တော်တော်စောစောကတည်းက အောင်မြင်မှု ရလာခဲ့တာလဲဆိုရင် ဆရာကြီး ပီကာဆိုဟာ သူ့အသက် ကိုးနှစ်သားကတည်းက ပန်းချီကား ပုံကြမ်းတွေကို ရောင်းချနိုင်တဲ့အနေအထား ရရှိခဲ့သူပါ။ ဒါကြောင့် အသက် ၉၁ နှစ်အရွယ် မှာ သူ ကွယ်လွန်တော့ ဆရာကြီးဟာ သမိုင်းတစ်လျှောက်မှာ အချမ်းသာဆုံး ပန်းချီပန်းပုအနုပညာရှင်ကြီးအဖြစ် ရာဇဝင်စာတင်ခံရတာ သိပ်မဆန်းလှပါ လို့ ဆိုရပါလိမ့်မယ်။

သူ့ရဲ့ ပန်းချီပန်းပုအနုပညာကတစ်ဆင့် ဆရာကြီးဟာ နိုင်ငံရေး၊ လူ့အဖွဲ့အစည်း၊ ငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားတို့ထံ (ခိုင်မာ အားကောင်းတဲ့) အမှာစကား၊ အဆိုအမိန့်များပေးပို့ နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ (ဥပမာ- ဂွါရာနီကာပန်းချီကားကြီးနဲ့ စစ်ဆန့်ကျင် ရေးအတွက် ဆော်ဩမှု)

ဆရာကြီး ပီကာဆိုကြောင့် 'ချိုးငှက်ငယ်' ဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးသင်္ကေတ ရယ်လို့ တစ်ကမ္ဘာလုံး လက်ခံလာခဲ့ကြတာပါ။ အထက်မှာရေးခဲ့သလို အင် မတန်လက်ရာမြောက်တဲ့ ဂွါရာနီကာ ပန်းချီကားကြီးမှာ စစ်ပွဲရဲ့ အနိုင်အရှုံး၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းမှုနဲ့ ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်မှုများကို ထင်ဟပ်ပုံဖော်

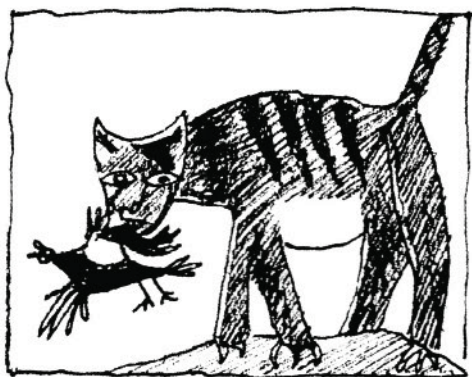
ငြိမ်းချမ်းရေး
သင်္ကေတ
ချိုးငှက်ငယ်

ပြသနိုင်ခဲ့ပါ တယ်။

ပီကာဆိုရဲ့ အနုပညာလက်ရာဟာ လေးနက်မှု ရှိရင် ရှိမယ်၊ ဒါမှ မဟုတ် ပျော်စေ ပြက်စေ သဘောမျိုး ဖန်တီးထား တာလည်းဖြစ်ရင်ဖြစ်မယ်။ ကလေးတွေ ဆွဲထားတဲ့လက်ရာမျိုး ဖြစ်ရင်ဖြစ်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ် သရုပ်မှန် လက်ရာဖြစ်ရင်ဖြစ်မယ်။ ဆေးရောင်စုံနဲ့ ရေးဆွဲထားတာမျိုးလည်းဖြစ်နိုင် သလို အရောင် အသွေးသိပ်မစုံလင်ဘဲ ခပ်မှိုင်းမှိုင်းလည်း ဖြစ်နေနိုင်ပါတယ်။ ဒါမှမဟုတ် ခပ်ရိုးရိုးနဲ့ ရေးဆွဲထားတာမျိုး ဖြစ်နိုင်သလို ခက်ခဲ ရှုပ်ထွေးတဲ့ လက်ရာမျိုးတွေလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ တကယ့်ကို တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆန့်ကျင် ဘက် ဖြစ်နေတဲ့ လက်ရာတွေကို ရသမြောက်အောင် ဖန်တီးရေးဆွဲနိုင်စွမ်းရှိသူ အံ့မခန်း အနုပညာရှင်ကြီးဖြစ်ပါတယ်။

ငယ်ငယ် ကလေးဘဝကတည်းက အရွယ်ရောက်ပြီး ပါရမီရင့် ပန်းချီ ဆရာကြီးတစ်ဦးလို ရေးဆွဲနိုင်ခဲ့သူပါ။ ဒါပေမဲ့ (ထူးဆန်းတာတစ်ခုက) သူ အသက်အရွယ်ရလာတဲ့အခါမှာ ကလေးတစ်ယောက်ရဲ့လက်ရာမျိုး သူ ရေးဆွဲဖန်တီးချင်ခဲ့တာပါ။

ငှက်ဖမ်းတဲ့ကြောင် (၁၉၃၉)

အခန်း(၁) ပီကာဆိုရဲ့ငယ်ဘဝ

စပိန်နိုင်ငံတောင်ပိုင်း မာလာဂါမြို့မှာ အောက်တိုဘာ ၂၅၊ ၁၈၈၁ က ပန်းချီပညာသင်ဆရာတစ်ဦးနဲ့ သူ့ဇနီးကနေ သားယောက်ျားငယ်တစ်ဦး ဖွားမြင်ခဲ့ပါတယ်။ သူတော်စင်တွေနဲ့ ဆွေမျိုးတွေရဲ့ နာမည်တွေထည့်ပြီး အမြတ်တနိုးမှည့်ခဲ့ကြတာ အဲဒီကလေးရဲ့နာမည်က အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ပါဘလိုရဲ့မိခင်

ပါဘလိုရဲ့ဖခင်

ပါဘလို ဒီယေဂို ဟိုဆေး ဖရန်စစ်စကိုဒီပေါလာဟွန် နီပိုမူ
စီနို မာရီယာ ဒီလော့စ် ရီမီဒီယိုစီပရီယာနို ဒီလာ ဆန်တီစီမာ
ထရီနီဒက် ရူးအစ်ပိုင် ပီကာဆိုပါတဲ့။

နှစ်ပေါင်းများစွာကြာတဲ့အခါမှာတော့ အဲဒီကလေးငယ်ဟာ အလွန်
ကျော်ကြားထင်ရှားကြီးမြတ်တဲ့ ပန်းချီဆရာကြီး ပါဘလို ပီကာဆိုရယ်လို့
ဖြစ်လာခဲ့ပါတော့တယ်။ စာဖတ်သူများ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဒီလောက်ရှည်တဲ့
နာမည်ကြီးကို ပန်းချီကားပေါ်မှာ သူ ဘယ်လိုလက်မှတ်ရေးထိုးရမှာလဲ။
ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါ့ကြောင့် 'ပီကာဆို' လို့ပဲ သူ့ပန်းချီကားပေါ်မှာ
လက်မှတ် ရေးထိုးပါတယ်။

(ပါရမီဗီဇပါတဲ့ ကလေးပီပီ) စကားမပြောတတ်ခင်ကတည်းက
ပန်းချီဆွဲခဲ့ပါတယ်။ ကလေးငယ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ သူ ပထမဆုံး ပြောခဲ့တဲ့
စကားက 'ပစ်စ်' 'ပစ်စ်' ရယ်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ စပိန်လို 'လာပစ်စ်' ကို
ကလေးငယ်အနေနဲ့ အတိုကောက် အသံထွက်တာပါ။ 'လာပစ်စ်' ရဲ့ မြန်မာ
လို အဓိပ္ပာယ်က 'ခဲတံ' ရယ်လို့ဖြစ်ပါသတဲ့။ တကယ့်ကို ငယ်ငယ်ကလေး
ဘဝကတည်းက (တောက်မယ့်မီးခဲ အရှိန်နဲ့ တရဲရဲဆိုသလို) ကြောင်လိမ်

